

[Statsministeren]

skulle være internationale år for det ene eller det andet gode formål. Selve metoden passer ikke så umiddelbart godt til et samfund som vort, der jo er så klart præget af åben debat – åben debat er jo ikke noget, alle har – gennem frie massemedier og organisationer, der bliver til og drives på borgernes initiativ. Der ligger noget stærkt og fornemt i, at det i så høj grad er de frie medier og borgerne selv, der sætter sig i spidsen for kampagner, som de er ægte – og ikke bare officielt, regeringsinspireret – optaget af.

Danmark og de andre nordiske lande deltog dog i vedtagelsen på 38. generalforsamling af den resolution, som spørgeren omtaler, og hvorved 1986 blev udråbt til internationalt fredsår. Det bør bemærkes, at vedtagelsen skete ved consensus, dvs. uden at de enkelte lande fik lejlighed til en mere nuanceret stillingtagen. Regeringen overvejer i øjeblikket i samråd med de øvrige nordiske lande, hvorledes vi i Danmark kan bidrage til markeringen af fredsåret.

Thoft (SF):

Jeg glæder mig da over, at den danske regering er begyndt at overveje, at der skal foregå noget. Nu er det jo sådan, at vi rent faktisk i FN støttede fredsåret, og vi støttede også, at fredsåret skulle tildeles FN-midler, og i den forbindelse vil jeg spørge, om den danske regering påtænker at tildele fredsåret en særlig bevilling, sådan som jeg kan forstå det er sket med verdensnedrustningskampagnen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det må vi naturligvis lade indgå i overvejelserne, også i samråd med de andre nordiske lande. Men jeg beder om, at vi alligevel har i baghovedet, at det forholder sig sådan, at fredsviljen her i landet i hvert tilfælde ikke fejler noget. Det er i andre dele af verden, vi ulykkeligvis i årene efter den anden verdenskrig har oplevet op mod 130 meningsløse krige.

Thoft (SF):

Jeg er rygende uenig med statsministeren, når han konstaterer, at den danske fredsvilje ikke mangler noget; således har den faktiske danske oprustning været fænomenal inden for de sidste ti år.

Men jeg vil gerne til sidst spørge, om det er sådan, at regeringen havde tænkt sig at prøve at koordinere nogle af alle disse mange kampagner, så der rent faktisk også fra officielt hold sker noget i dette land. Jeg ved godt, at vi har en debat, men forudsætningen for den folkelige debat er også, at der tildeles undervisningsmidler, at man har mulighed for at lave publikationer, osv. Har regeringen tænkt sig at koordinere disse ting, så vi rent faktisk bliver i stand til at udbrede oplysningerne om de problemer, der er i forbindelse med nedrustning?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er lidt skuffet over hr. Thofts indlæg. Jeg mener, jeg er på sikker grund, når jeg på samtlige folketingets partiers vegne med undtagelse af hr. Thofts parti giver udtryk for, at der ikke er noget, nogen af os er mere optaget af end at føre en udenrigs- og en sikkerhedspolitik, som sikrer fred. Det er simpelt hen motivet for alt, hvad vi bestræber os for på disse områder.

Det er klart, at vi skal overveje, om vi kan få noget godt og positivt ud af en kampagne med tryksager og så meget andet, som hr. Thoft er inde på. Men giv os nu en lille smule tid til at overveje det, så vi kan få det gjort fornuftigt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Lizzie Lichtenberg: spm. nr. S 4

Svend Andersen: spm. nr. S 5

Bjørn Westh: spm. nr. S 15

Carsten Andersen: spm. nr. S 17–20, 64 og 65

Tinning: spm. nr. S 26, 28, 53 og 70

Leif Hermann: spm. nr. S 29

Dohrmann: spm. nr. S 31

Qvist Jørgensen: spm. nr. S 35

Arentoft: spm. nr. S 38

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 50

Lenger: spm. nr. S 51